

Příloha 1.

Přepis rozhovoru s paní učitelkou z mateřské školy

Souhlasíte s tím, že s vámi udělám rozhovor ohledně sluchové percepce ve vaší mateřské škole?

„Ano“

Souhlasíte s tím, že tento rozhovor bude nahráván? Nahrávka bude přepsaná a anonymizována. Získaná data budou použita do praktické části bakalářské práce, přepis rozhovoru bude přiložen v příloze práce.

„Ano“

Jak dlouho pracujete v mateřské škole?

„8 let“

V jakém věkovém rozmezí dochází děti do vaší mateřské třídy?

„Od 3 let až po předškoláky, někdy s i odkladem školní docházky, takže až 7 let.“

Kolik dětí k vám dochází? Víte kolik z nich navštěvuje logopedii?

„22 dětí, a z toho tady navštěvuje logopedii 6 dětí.“

Jaký je poměr děvčat - kluků ve vaší třídě?

„16:56 16 kluků a 6 holčiček.“

Který ze smyslů vám přijde nejdůležitější rozvíjet? Který podle vás nejvíce rozvíjíte?

„Zrak a sluch a nejvíce se opravdu snažíme zaměřit na zrak a sluch.“

Co si představíte pod pojmem sluchové percepce?

„Je to jakýkoliv vnímání hlásek, slabik, rytmizace a veškerá práce s vnímáním jakýhokoliv textu, ať už mluvenýho nebo rytmizačního nebo i zpěv, hluk, ale i šrum. Veškerý vnímání, který to dítě má.“

Jak často pracujete s dětmi zaměřeně na sluchovou percepce?

„U předškoláků velice často, v podstatě denně, při jakýkoliv práci s předškolákama na který maj oni svoje speciální pracovní listy. A v podstatě úplně mimoděk pro ty děti denně. Ale takovou tou nenásilnou formou, čtení, samozřejmě čtení pohádky, rozumová práce, výklad u magnetický tabule, který v komunitním kruhu probíhá denně. Takže v podstatě několikrát denně, takže pravidelně, pořád, stále.“

Jaké pomůcky používáte?

„No my k tomu používáme spousty pomůcek, který ty děti ani nevnímají, že pomůckama jsou. Takže právě to, ať už audio, který je i na CDčkách, nebo samotný naše slovo, výrazná práce s textem, ať už je to nějaký rozbor příběhu nebo čtení pohádky a v případě nějakýho dalšího individuálního záměru potom pomůcky, který jsou na sluchovou percepci speciálně uzpůsobeny.“

A když tedy používáte ty audio záznamy, uvědomujete si, jakou mají děti třeba oblíbenou pohádku?

„Ano, ano, ano, je to strašně znát, jsou to texty, který jsou výrazně namluvený oblíbenějma hercema, když tam bude to CDčko, který je záměrně, sice dobře myšlený, ale špatně namluvený, tak ty děti tu pohádku mít rádi nebudou. Takže to je i v ty audio, ať už to je to CD nebo jakýkoliv dneska jiný zvukový materiál, který je mediálně dostupný na internetu, musí to bejt výzarná četba s jasnejma pomlkama, se změnou tónu a tak aby to dítě aby to dítě vlastně zabavilo, aby to pro něj bylo atraktivní.“

A máte ve školce nějakou knihu, kterou byste četli třeba nejčastěji?

„Je docela zajímavý, že si sami vybírají knížky, který jsou vhodný na rozbor textu, toho příběhu, kde sami, rádi, vlastně odpovídají na otázky, aniž by si uvědomovali, že ten text, díky tomu do hloubky poslouchají a moc rádi máme teďka příběhy, který jsou provázaný ještě dalšíma smyslovejma, emocionálnima příběhama. Jakou jsou Emušáci.“

A máte Vy nějakého oblíbeného autora knihy, nebo Vaše oblíbená kniha?

„Já si myslím si, že úplně naše oblíbená kniha to není, že je to vždycky ve vývoji toho dětskýho kolektivu. Že to, co jsme četly před 3 lety, ty děti dneska nebaví, protože se nějakým způsobem ten kolektiv seskládal jinak, ale co je tady opravdu leta už nejoblíbenější knížka, tak je Kosprda a telecí, což jsou příběhy z dětskýho školního prostředí anebo Flanděl ve školce, to je těm dětem strašně příjemný, protože to je o nich.“

Říkala jste, že pracujete s dětmi skupinově, a pracujete i individuálně?

„Individuálně, ano. Nejdřív se pracuje skupinově, v nějaký širší skupině, následně se pracuje ve skupině předškoláků a tam kde se cítí, nějaký nedostatek, problém, tak se potom vytahujou ty děti k individuální práci. Jelikož jsme na práci ve třídě dvě, tak máme tu možnost a prostor se tomu dítěti věnovat i individuálně.“

Přinášíte i teď do výuky nějaké nové materiály nebo používáte stále stejné, ověřené materiály?

„Nee, my samy učitelky se musíme dát proškolovat, i s ohledem na to, že ty vývojové problémy u tech dětí, ať už logopedický nebo sluchový, nebo zrakový jsou mnohem rozšířenější. Takže se se mi musíme samy vzdělávat, nemůžeme používat stále to samý, na druhou stranu, ono to osvědčený je základ.“

Víte o předškolních programech na rozvoj jazykových schopností?

„No my už tedy maximálně můžeme doporučit aby to dítě spolupracovalo s logopedickou poradnou nebo grafomotorickou poradnou, ale my tady samy z žádným programem nepracujeme, ale doporučujeme, ať už je to Maxík na grafomotoriku anebo ať je to tedy specializovaná logopedie, kde těm rodičům pomůžou, navedou nebo poskytnou nějakou individuální, intenzivní péči.“

A Maxík je tedy co?

„To je grafomotorický program, vyloženě program na rozvoj tý grafomotoriky. Ono to všechno souvisí se vším, jestliže to dítě má nějaký fyzický problém, třeba v tělesný výchově, tak je potom se na to navazuje i ta grafomotorika, následně na to nějaká koordinace následně na to nějaký uvolnění při tý samotný práci nebo správný postavení těla. Ono to totiž všechno souvisí se vším, samozřejmě. K tomu i logopedie a sluchovka.“

Víte co je to Elkonin?

„Ne.“

Vnímáte rozdíl při práci mezi intaktním dítětem a dítětem oslabeným?

„No ale ano, samozřejmě. To je sakra rozdíl, ono v tom v vnímání a porozumění, jestliže to dítě jako žádnou... když to řeknu úplně ošklivě, vadu nemá, tak samozřejmě i to vnímání a porozumění je pro něj mnohem snažší, jednodušší. Ta představivost je mnohem prohloubenější a není problém teda, mu něco opakovat vícekrát, samozřejmě dítě který je nějakým způsobem oslabený v jakýkoliv sféře, tak pak samozřejmě potřebuje mnohem víc individuální přístup.“

Absolvovala jste nějaký kurz nebo školení na rozvoj smyslů?

„Na rozvoj smyslů nee.“

Řešíte někdy s kolegyněmi rozvoj sluchu, popřípadě ostatních smyslu?

„Řešíme, řešíme to při pravidelných individuálních poradách, máme tady přímo pro předškoláky Klub předškoláka, a jsou na to specializované dvě paní učitelky, s kterými probíráme tydlety problémy individuálně u jednotlivých dětí. A ony se potom zaměřují na děti, které potřebují nějakou podporu.“

Doporučila jste někdy někomu nějakou pomůcku na rozvoj sluchové percepce?

„Ano, ano. Doporučili jsme pomůcky, které máme tady pro děti k dispozici, ať už je to sluchový pexeso, ať už to jsou nějaký listy pracovní, na základě kterých ty rodiče můžou nějakou nenásilnou formou, i formou hry s dětmi pracovat. Ale i třeba i obyčejný jako je slovní fotbal, kde to dítě musí poslouchat a musí následně s tím rodičem kooperovat k tomu, aby vlastně slyšelo první/poslední hlásku, nebo aby více rozebíraly ten text, ať už v knížce, nebo jakýkoliv mluvený slovo. Doporučujeme stále.“